

Δέν βρίσκει λόγια ταιριαστά 'εἰς τὰ χεῖλη μου ν' ἀναίθῃ
 κι' ὁ νοῦς μου δέν πιστεύει
 λόγια νὰ βρῆ ποτέ·
 Δέν βρίσκει μέτρ' ἁρμονικὰ 'τῆ σκέψι νὰ ταιριάζουν
 γιὰ νὰ τ' ἀποθαυμάζουν
 τοῦ κόσμου οἱ ποιηταί.

Ἐνόσφ ζω, ἀπόκρυφο 'εἰς τὴ στήθη μου θὰ μένη
 ἐκεῖ ποῦνε θαμμένοι
 οἱ πόνοι ποῦ πονῶ·
 Καὶ μόνο ὅταν μὲ θάψουνε νεκρὸ 'εἰς τὸ χῶμα κάτου
 θ' ἀνοίξῃ τὰ φτερά του
 νὰ πάῃ 'εἰς τὸν οὐρανό.

Καὶ θὰ τὸ πάρουν ἄγγελοι καὶ θὰ τὸ τραγουδήσουν
 καὶ θὰ τὸ κλαιδήσουν
 μ' ἀγγελικὴ λαλιά . . .
 Καὶ ἀπ' ὅλα τὰ τραγούδια μου αὐτὸ θὰ σὲ θυμίζῃ
 μόνον αὐτὸ θ' ἀξίξῃ
 δυὸ θεῖα σου φιλιὰ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μία μόνη ὑπάρχει εὐτυχία, ἡ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος· μία
 παρηγορία, ἡ τῆς ἐργασίας· μία ἀπόλαυσις, ἡ τοῦ καλοῦ.

Ζήτησε τὸν φίλον σου μίαν βαθμίδα ὑψηλότερον τῆς θέσεως, ἐν ᾗ εὐ-
 ρίσκεσαι· τὴν δὲ γυναϊκά σου μίαν βαθμίδα χμηλότερον.